

TALÁLT VERS

Babits Mihály

1883–1941

INTELEM VEZEKLÉSRE

Mivel e földön jónak lenni oly nehéz –
erényeid elhagynak mint az ifjuság,
de bűneid utánad jönnek, mint a hű kutyák
s ha netán elfáradva az uton leülsz,
mind köribéd telepszik és arcodba néz
nyugodtan, mintha mondanák: „Nem menekülsz!” –
s ha néha egyet bottal elkergetsz és messzeversz,
kicsit hátrább huzódik, és ha nem figyelsz,
megint előjön, kezéd nyalja, s mintha már
lelked belső helyein és zugaiban
kotorna nyelve ragadósan, sikosan,
és érzed már hogy többé már nem kergetheted
s nem verheted hacsak magadat nem vered –
verd! verd! ezer bűn nyelve lobog benned mint a tűz
és lelked már nem is egyéb mint ez a tűz:
te csak a bűnök teste vagy, mely lábon jár
s viszi és rejti mint legmélyebb lényegét
s önbelsejét, az önzést és rossz vágyakat,
mint a bélpoklos poklát mely benne rohad
és őt is elrohasztja – viszi mint az örület
vak égését, ezt a sivár belső tüzet
amelyben minden bölcs erő és fiatal
erény úgy illan el, mint tűzben az olaj,
légbe leng fel és híg egek felé enyész –
mivel e földön jónak lenni oly nehéz!